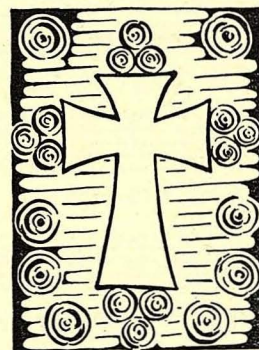

GOIGS A LLAOR DE LA SANTA FAMÍLIA

Titular del Monestir de MM. Benedictines de Manacor (Mallorca)

Si la fe és humil i forta,
enlloc no troba fosc.
*Santa Família, porta
de la humana germanor.*

Fill i Esposos, meravella
oculta de Natzalet,
que alçàreu fins les estrelles
l'amor sant, com un esplet,
que en nosaltres l'amor morta
trobi resurrecció.
*Santa Família, porta
de la humana germanor.*

Éreu cadascú un exemple
dins el vostre humil recés,
la llar era com un temple
dins la pau dels sementers,
la pau que, mentre aconhorta,
deixa l'ànima en saó.
*Santa Família, porta
de la humana germanor.*

Desapercebuts tothora
al poble que us acollí,

jamai no us féreu enfora
en veure el germà patir
i amb l'amor que empeny i exhorta
l'amaràreu de dolçor.
*Santa Família, porta
de la humana germanor.*

Ella filava i cosia,
ell serrava el salze humil,
mentre en santedat creixia
l'obediència del Fill.
I els tres, la vila somorta
omplien de serenor.
*Santa Família, porta
de la humana germanor.*

Cresqué Jesús i amb la Mare
calgué deixar Natzalet,
emperò hi perdura, encara,
el perfum d'aquell secret
i la branca vella i torta
on s'hi va portar el Minyó.
*Santa Família, porta
de la humana germanor.*

Santa Família, dolça
bresca de mel per al cor,
com un lliri dins la molsa
floreixes a Manacor,
perquè Sant Benet li porta
la Fe, la Pàtria i l'Amor.
*Santa Família, porta
de la humana germanor.*

Protegeix la nostra parla
—sucre i àguila cabdal—,
fes-nos que el goig d'estimar-la
ens sigui, ara, el pa i la sal,
l'enfiladissa redorta
que mai no es mor de secor.
*Santa Família, porta
de la humana germanor.*

L'aspriva tristor, ¿què importa,
si allà, al fons, lluu la claror?
*Santa Família, porta
de la humana germanor.*

Lletra: Llorenç Moyà i Gilabert de la Portella.

Música: Nativitat Torre i Santamaria, C.R.L.

Dibuixos: Joan Maimó i Vadell.

V/. Pregau per nosaltres,
Santa Família.

R/. Perquè siguem dignes de les promeses
del Fill.

PREGUEM

Santa Família, mostra / de perfecta humilitat, / apaga amb benignitat / la gran supèrbia nostra, /
perquè se'ns remulli el rostre / de plors del cor penedit / i Tu, dolç Infant petit, / ara que ets a l'alba clara, /
beneeix-nos amb el Pare / i el Santíssim Esperit. R/. Amén.

Si la fe és hu-mil i for-ta, en-lloc no tro-ba fos-cor.
 SAN-ta FA-mí-lia, por-ta de la hu-ma-na ger-ma-nor.
 Fill i Es-po-sos, me-ra-re-lla o-cul-ta de Nat-za-ret, que al-ça-reu
 fins les es-tre-lles l'a-mor sant, com un es-plèr, que en ho-sal-tres l'a-mor mor-ta
 tro-bi re-su-rrec-cio. Al'

NOTA HISTÒRICA

La comunitat del Monestir de la Santa Família té una estreta relació amb la persona de mossèn Bartomeu Domenge i Fullana, que va néixer a Manacor en 1847 i hi morí en 1917. Home de gran zel sacerdotal, pedagog insigne, apòstol dels treballadors i gran director espiritual, l'any 1901 va reunir un grup de cristianes desitjoses de molta pregària, que començaren a viure en comunitat. El 24 d'octubre de 1907 el Bisbe de Mallorca D. Pere-Joan Campins va erigir aquell grup en congregació religiosa diocesana, amb el títol de Serventes de la Santa Família; aleshores vestiren l'hàbit religiós. El ritme de la seva vida contemplativa i de la seva adoració eucarística va anar creant una espiritualitat pròpia.

Seguint les indicacions del decret «Perfectae Caritatis» del Concili Vaticà II, que aconsella a les comunitats religioses aïllades de formar part d'una família espiritual més ampla, la comunitat de la Santa Família va cercar la integració dins l'Orde de Sant Benet, i concretament dins la Federació de Monges Benedictines de Catalunya. La seva aspiració va ser ben acollida per part de la M. Cecília Boqué, Abadessa de Sant Benet de Montserrat i Presidenta de la Federació. En l'estudi de la Regla Benedictina trobaren una consolidació del seu desig, i el Bisbe de Mallorca D. Rafel Alvarez va aprovar el projecte, encoratjat per mossèn Jaume Cabrer, aleshores Visitador de la comunitat. El dia 30 de novembre de 1967 un grup de monges del Monestir de Sant Pere de les Puelles de Barcelona i del Monestir de Sant Benet de Montserrat, presidides per la M. Roser Pujol, monja de Sant Pere, passaren a Manacor per ajudar la comunitat de la Santa Família en el seu procés de formació benedictina. Finalment, el dia 10 d'abril de 1969 va ser erigit canònicament el monestir; el P. Gabriel Brasó, President de la Congregació Benedictina de Subiaco i Assistent Religiós de la Federació de les Benedictines de Catalunya, rebé la professió solemne de la comunitat, en presència de nombroses abadesses i monges benedictines de l'Estat Espanyol.

L'any 1975 l'Abat Primat de l'Orde de Sant Benet P. Rembert Weakland visità la comunitat de la Santa Família, acompanyat de l'Abat de Montserrat P. Cassià Just; també ho ha fet sovint el P. Paulus Gordan, Secretari General de l'Orde Benedictí.

La darrera Superiora de la comunitat de la Santa Família, abans de ser Benedictines, va ser la M. Maria Cubells, i la primera Piora —des del setembre de 1969— la M. Concepció Santandreu, la qual, després d'haver-se erigit el monestir en Abadía per la Santa Seu el 6 d'octubre de 1978, va ser elegida primera Abadessa i rebé la benedicció abacial per ministeri del Bisbe D. Teodor Úbeda, en la Pasqua de 1979.

El monestir actual, construït a les afores de Manacor, va ser inaugurat i beneït pel Bisbe D. Teodor Úbeda el 10 de juny de 1976, en presència de la M. Clara Palomares, Abadessa de Sant Pere de les Puelles i Presidenta de la Federació de Benedictines de Catalunya. Presideix el temple una representació de la Santa Família, realitzada en el taller de ceràmica del Monestir de Sant Benet de Montserrat.

L'Oblatura Benedictina es va instituir l'any 1977. A l'hostatgeria del monestir es reben persones desitjoses de compartir l'alabança a Déu de la comunitat, en la pregària i el silenci monàstic.

Els Amics de la Santa Família